

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΦΩΣ

International
Year of Light
2015

[Μέ την ευκαιρία της αναδείξεως από τον Όργανισμό Ήνωμένων Έθνων (ΟΗΕ) του έτους 2015 ως *Διεθνούς έτους φωτός και Τεχνολογιών του φωτός* <http://www.iefimerida.gr/news/185116/2015-anakiryhthike-diethnes-etos-fotos-kai-shetikon-tehnologion>, θεωρήσαμε χρήσιμη τή δημοσίευση ενός παλαιότερου σχετικού κειμένου μας πού προλόγιζε στον «Εφημέριο» (1986, σ. 367) ένα άρθρο γραμμένο από τό Βέλγο καθηγητή τής Φωτομετρίας στό Πανεπιστήμιο τής Λουβαίν, τόν Lucien Morren επιγραφόμενο: *Από τό φῶς στό μυστήριο*, καί πού επιχειροῦσε νά προσεγγίσει τίς μεγάλες ἀρχές τής σύγχρονης Φυσικής, ιδιαίτερα ἐκείνη τής συμπληρωματικότητας, πρὸς τήν χριστιανική ἀλήθεια (ὡς ἀνάτυπο Ἀθήνα 1988, 24 σ.). Ἄς κρατηθοῦμε ἀπ' αὐτό τό θαυμαστό φῶς ὑπακούοντας στόν ποιητή πού μᾶς προστάζει:

*Κρατήσου ἀπό μιά λέξη: ΦΩΣ
μελλοντική κι' ἀρχαία
πού ὅλες τίς λέξεις περιέχει.*

(Βενιζέλου Χριστοφορίδη, *Ἡ λειτουργία τῶν λέξεων*, ποιήματα, Ἐκδ. Ἀρμός, Ἀθήνα 2010, σ. 28). Σημειώνουμε μάλιστα καί ἕνα φεστιβάλ στήν Ἀθήνα πού ἔλαβε χώρα 27/11-3/12 μέ τίτλο: *Τό παιχνίδι τοῦ φωτός* (www.mirfestival.gr) Βλ. ἐπίσης τό ἀφιέρωμα: *Ἡ χρονιά τοῦ φωτός*, τής ἐφημερίδος «Τό Βήμα», Science, Κυριακή 4 Ἰανουαρίου 2015. Ὡς *Εὐρωπαϊοί* καί Χριστιανοί ἄς κρατᾶμε *ὀρθάνοιχτα* τά μάτια μας, μιᾶς καί κάποιοι ἐτυμολογοῦν καί νοσηματοδοτοῦν ἔτσι... τίς ρίζες μας. Ἄ. Μ. Σταυρόπουλος]

Γιά τόν Ἑλληνα τόν ἡλιοπότη, τόσο εὐαίσθητο στό δικό του φῶς, τό ἑλληνικό, ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στό σκοτάδι καί στό φῶς διαδραματίζει ἕναν πολύ σπουδαῖο ρόλο. Γι' αὐτό καί ὁ ἥλιος, πραγματικός ἢ συμβολικός, προσελκύει τήν ἑλληνική ψυχή καί εἶναι φορές ὑπεύθυνος αὐτός γιά πολλές ἐπιλογές του. Φαίνεται ὅτι ὁ ἄξονάς του εἶναι μέσα μας κι ἔτσι μποροῦμε ν' ἀποδεχτοῦμε τό μήνυμά του. Ὁ ποιητής Ὀδυσσεᾶς Ἐλύτης τό λέει ἐπιγραμματικά στό Ἡλιοτρόπιό του:

«Ἦταν ὁ ἥλιος μέ τόν ἄξονά του μέσα μου πολυάχτιδος ὅλος πού καλοῦσε».

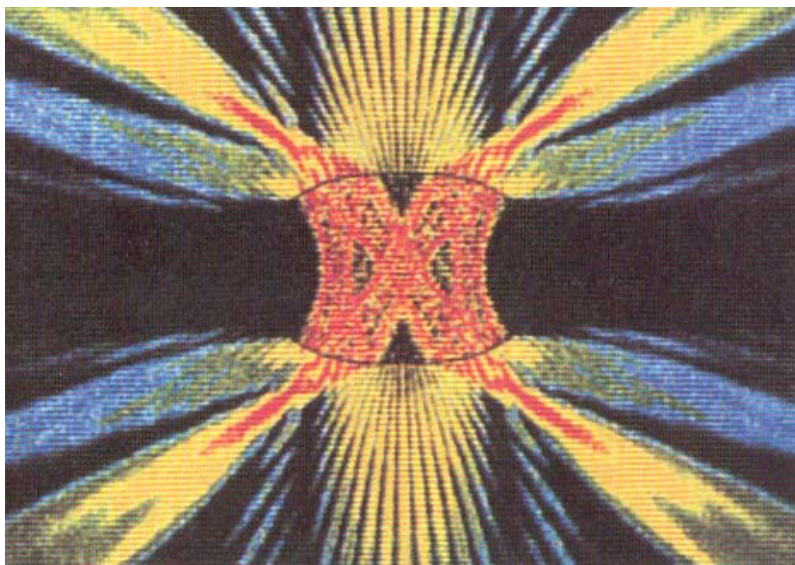
Ακριβῶς ἐπειδή ἡ ἰδιοσυστασία του εἶναι φωτεινή μπορεῖ καί δέχεται ὁ Ἑλληνας αὐτό τό κάλεσμα, κι ὅταν ἀκόμα ἔχει περιπέσει σέ μέρη σκοτεινά κι ἀνήλιαγα καί δουλεύει στό πιό βαθύ σκοτάδι. Ἰσα - ἴσα τότε ὁ πόθος του αὐξάνει καί μεγαλώνει καί «ζητώντας τό ἐλάχιστο

“τιμωρείται” μέ τό πολύ» (Οδ. Ἑλύτης), πού δύσκολα τό άντέχει.

Ἔτσι, λοιπόν, ἀποδέχεται μηνύματα πού τόν καλοῦν ἀπό τό σκοτάδι στό θ α υ μ α σ τ ό φ ῶ ς τοῦ Χριστοῦ (Α' Πέτρου 2, 9), τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου (Ἰωάννου 8, 12) , τό φῶς τό ἀληθινό πού φωτίζει καί ἀγιάζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο καί μ' αὐτόν τόν τρόπο ἀξιῶνεται νά βλέπει καί νά πορεύεται μέχρι τό πιό ἀπρόσιτο φῶς, νά φθάνει στόν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης.

Αὐτή ἡ ἀπόκτηση τοῦ θείου φωτός δέν εἶναι μία πανηγυρική φωταψία, μία ἔκρηξη φωτός, ἕνα πυροτέχνημα πού κάνει νά φαίνονται ὅλα λαμπερά καί ν' ἀποροῦμε θαμπωμένοι βλέποντας ὅτι «τά πάντα πεπλήρωται φωτός». Τώρα, πού οἱ πιστοί εἶναι «φῶς ἐν Κυρίῳ» ἐνῶ κάποτε ἦσαν σκοτάδι, ὀφείλουν νά περιπατοῦν ὡς τέκνα φωτός (Ἐφεσίους 5, 8). Ἡ προστακτική, ὅμως, αὐτή, «ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε», δέν εἶναι ἕνας ἠθικός καταναγκασμός, γιατί τά προστάγματα τοῦ Θεοῦ εἶναι φωτεινά («διότι φῶς τά προστάγματά σου») πού φωτίζει, ζεσταίνει, ἀπαλύνει, λειώνει τίς κακίες, θερμαίνει τίς καρδιές μέ τρόπο πού ἕνα αἷμα καυτό νά ἀνακυκλώνεται, νά ζωογονεῖ τόν ἄνθρωπο καί τίς πράξεις του.

Αὐτό, λοιπόν, τό Φῶς ἄς φροντίσουμε νά λάμψει στή ζωή μας, γιατί «ἀλλοίμονο – αὐτά πού τό δείχνουν, ὅσο πᾶνε κι ἀσκημαίνουν». Αὐτό τό Φῶς ἄς φροντίσουμε νά τό γνωρίσουμε ἀφοῦ ἀνέτειλε μέ τή Γέννηση τοῦ Κυρίου μας κι ἄς χαράξουμε στήν πέτρα μίαν εὐχή: φέτος, ἄς διδαχτοῦμε νά προσκυνοῦμε τόν Χριστό ὅπως οἱ τρεῖς μάγοι, ὡς ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, ὡς φῶς ἀνέσπερο καί νά ἀξιωθοῦμε νά φωτιστοῦμε καί νά φωτίσουμε κι ἐμεῖς «ὡς τοῦ Ἥλιου τοῦ τῆς δικαιοσύνης, φωτοφανῆς ἀστραπή».

«Ἀκίνητοποιήσαν τό φῶς στά ἐργαστήρια».
Ἀπό τήν Ἐφημ. «Καθημερινή» τῆς 19^{ης} Ἰανουαρίου 2001.